

[Arne Larsen.]

dens nedskæring og beskæftigede sig med, hvad den kunne have betydet, hvis den havde fået lov til at udfolde sig, som det var hensigten, også på erstatningslejlighedernes område. Jeg er helt enig med hr. Kaj Andresen i disse betragtninger.

Jeg vil sige til hr. Ib Thyregod, at jeg ikke har sagt eller ment, at fri bytteret løste saneringsproblemet. Jeg er helt klar over, at de mennesker, der bor i saneringsmodne lejligheder, ikke har noget at tilbyde, hvis der skal byttes. Det er klart, at ingen vil bytte med folk, der må leve under så uværdige forhold. Saneringsproblemet løses naturligvis kun ved, at vi river de gamle rønner ned og får bygget noget nyt i et hurtigt tempo. Det er helt sikkert.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om oprykningens ret som noget, man ikke må antaste. Det er selvfølgelig udmærket, hvis man vil værne om denne oprykningens ret, så familier, der sidder i mindre lejligheder, får mulighed for at flytte op i større lejligheder. Det må man naturligvis respektere. Men hvorfor så ikke også prøve på at lette det den anden vej, når disse familier ikke længere har behov for større boligareal, men tværtimod kunne ønske sig mindre boligareal? Lige så vel som man altså må respektere den ene oprykningens ret, må man vel kunne finde udvej for at lade folk rykke tilbage til et boligareal, som bedre svarer til familiens behov. Det er jo ikke altid, familiens behov er det samme, hvad boligareal angår.

Så har spørgsmålet om ejendomsretten, den hellige og ukrænkelige ejendomsret, været bragt ind i debatten. Men her er jo slet ikke tale om at krænke den private ejendomsret. Der er højt regnet tale om at komme ind på at indskrænke rådighedsretten, for selvfølgelig respekteres ejendomsretten da, selv om man indfører fri bytteret. Vi har i vor lovgivning, såvel i byplanloven, landsbyggeloven, vejbestyrelsesloven som naturfredningsloven, både ekspropriationsbestemmelser og rådighedsindskrænkninger, og det er klart, at noget sådant også kunne lade sig praktisere uden at træde ejernes rettigheder for nær i tilfældet med fri bytteret.

Så er det sagt, at lovforslaget eventuelt ville være helt overflødig i det øjeblik, vi

fik et frit boligmarked. Ja, det er da meget sandsynligt, men vi har jo ikke et frit boligmarked, og det kan sandsynligvis være mange år, før vi får det, så derfor finder vi altså stadig væk, at der er behov for et sådant lovforslag, og jeg takker for den trods alt positive indstilling til en løsning af problemet, omend man ikke helt vil løse det efter samme retningslinjer som socialistisk folkeparti. Jeg kan altså forudse, at vi i udvalget får problemet belyst og taget op i alle tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen.

(Lovforslaget (nr. 30) findes i tillæg A. sp. 465, fremsættelsen i tidenden sp. 242).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de følgende 2 sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler.

(Lovforslaget (nr. 31) findes i tillæg A. sp. 469, fremsættelsen i tidenden sp. 242).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler.

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 473, fremsættelsen i tidenden sp. 242).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Karl Max Rasmussen: De tre lovforslag, som nu skal til behandling, er genfremsættelser, og jeg kan på min gruppes vegne anbefale dem til velvillig behandling. De er